

савія блистателны и слогу още высокъ и прости,
както и на аполога.

Както всякой видъ същненіе има за цѣль
ползъ-тъ, тъй и въ прѣобрацаніе-то трѣбва да ся из-
биратъ прѣдмѣты, на кои-то природно-то измѣнява-
ніе да бѣде наказаніе на грѣха, или въздаяніе на
добродѣтель-тъ.

Прикаска ся зове кога-то сичко-то намѣреніе
на баснъ-тъ е да забавлява.

Прикаска-та ся храни съ лъжи, и изнамѣрва си-
чко что-то иска, още излазя отъ нѣтъ прѣдѣлы-ты
на вѣроятность-тъ и възможность-тъ.

Нъ пакъ прикаска-та, като всяко едно съ-
щненіе, трѣбва да си има и тя правствениж-тъ цѣль
и тъй може да е и забавителна и полезна, ничто нѣ-
ма да ѝ припятствува; зато само тогава е съвършен-
на, когато съврѣменно е и забавителна и полезна.

Аллегорія-та казва едно нѣчто за да
ся подразумѣе друго. За то трѣбва да бѣде точна
и ясна, та да постави нѣщата-та чюствителны и я-
вны. Тя е тождова повече угодна колко-то по-живо
прѣдставлява на ума двѣ понятія разны, т. е. поня-
тіе-то на прѣдмѣта, дѣто ще ея опише и понятіе-то кое-
то тя употрѣблява за да прѣдстави първия прѣдм.

Аллегорія-та ся употрѣблява по нѣкой пѣтъ да
прѣдстави съ осторожность едно исканіе, или единъ
истинъ, коя-то безъ нѣхъ може да бѣде негодна.
Най-много, аллегорія-та олицетворява правствены сж-
щества. Тоя видъ аллегоріи изискватъ голѣмъ то-
чность и чистотъ въ понятія-та, както и въ изра-
женія-та, безъ кои-то ставатъ неразбираемы гатанки.